

P. I. C. PERSMATERIAAL
JOZ. ISRAËLSLAAN INTERNATIONALE
16 BUSSUM. COMMUNISTEN

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld toegezonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

Bussum 1929 Juni Nr. 2

Aan onze lezers.
Communisme-Kapitalisme.
Stemt Rood.
Bijlage Landbouw.

Dit en eenige volgende nummers van de P.I.C. zullen een bijlage be-
vatten over de landbouw, die compleet ongeveer 30 blz. zal omvatten.
De lezers, die de afzonderlijke afleveringen later wenschen samen te
voegen, kunnen van ons daartoe een gedrukt omslag krijgen. Uit de inhoud
zijn voorloopig aangekondigd:

- Naar de "waren"productie.
- De opbrengst per H.A.
- De kunstmest, specialisatie en normalisatie.
- De coöperaties.
- De coöperatie in Rusland.
- De beteekenis van het toenemen van het kleinbezit
in Oost-Europa.
- De sociale revolutie en de landbouw.

COMMUNISME-KAPITALISME.

De voortgeschreden maatschappelijke ontwikkeling, de gebeurtenissen
op staathuishoudkundig en economisch gebied van de laatste vijftien-
twintig jaar, maken mogelijk, wat daarvoor onuitvoerbaar was: het ver-
gelijken van de twee grootheden Communisme-Kapitalisme.

Wat men doen kon destijds was: bepalen van het wezen van het kapita-
lisme zoals zich dat liet samenstellen uit de verschijnselen, die de
kapitalistische maatschappij bood. De volgorde van die verschijnselen,
hun rangschikking en hun groei uit voorgaande maatschappij-perioden,
stelden ons in staat zekere wetten van maatschappij-ontwikkeling op te
stellen, die in verleden tijden hun proef op juistheid vonden bij na-
vorsching en die doorwerkend in het heden omtrent de toekomstige ont-
wikkeling voorspellingen toelieten, die met verder voortschrijden van
den tijd hun juistheid bewezen.

Vertrouwend op hun ervaringsmateriaal hebben sommigen getracht verder
te gaan in ontwikkeling hunner denkbeelden, dan het socialisme, zoals
dat in het algemeen werd opgevat en als denksysteem gehanteerd werd, dat
deed. Het socialisme, de wetenschap van het socialisme heeft zich name-
lijk hoofdzakelijk, bijna uitsluitend, bezig gehouden met de ontwikke-
ling van het kapitalisme tot dat punt waar de maatschappelijke voorwaar-
den zoodanig veranderd waren, dat kenmerken eigen aan het kapitalisme

J A A I E T A N B E E P
J A A H O I T A N B E E T H
2
E E T B I K U M N O

van het maatschappelijke systeem afvielen en dus een nieuwe vorm van maatschappelijk verkeer ontstond, die men de socialistische noemde en waarvan feitelijk het eenig beschrijvende element was, dat het die en die kenmerken miste, behorend aan het kapitalisme. Theoretisch was men daar aan een dood punt gekomen, men vermocht niet een positief beeld van de socialistische staat te scheppen, en degenen, die in dien tijd zulks toch probeerden, ontwierpen een beeld dat nu beschouwd, met de kennis van de maatschappelijke bewegingswetten, die we NU bezitten, theoretisch en wijsgeerig elk kenmerk van het socialisme ontbeerde.

En dat is niet verwonderlijk. Men baseerde zich bij deze speculaties op een wet, die in formulering ongeveer als dus kan luiden: De krachten, die voor het kapitalisme ontbindend werken, zullen de bouwende elementen vormen voor het socialisme.

Een wet, die in zijn algemeenheid gevaarlijk hanteerbaar is en door foutieve interpretatie een zoodanig beeld van socialisme geschapen heeft, dat wat nu zoo in de breede lagen van de sociaal-democratie en de communisten van de Derde Internationale leeft als verwachting van de "toekomst staat" een afschuwelijk karikatuur is, dat, verdwijnt het niet uit de hoofden van het proletariaat, teleurstelling op teleurstelling in den strijd zal baren.

Hoe kwam het dan, dat de toepassing van de wet, waarvan we de juistheid niet ontkennen, zulke fatale fouten teweeg kon brengen.

Hiervoor ligt de oorzaak niet ver te zoeken. Als men constateert, dat de ontwikkeling van het kapitalisme zoodanig is, dat ondergang daarop moet volgen, dan is dat juist. Maar niet zonder meer.

Want elke ontwikkeling naar een ondergang geeft, voor dat de lijn naar een instorting begint, neer te buigen, het groeien te zien naar een hoogtepunt.

Weet men dus bij een begin van een ontwikkeling dat het end daarvan de ondergang van de betreffende zaak beteekent, zoo is dan toch gedurende een zeer lange periode van die ontwikkeling mogelijk, dat zij, hoewel voortschrijdend tot de ondergang versterking en versterking in zich houdt.

Maar dit alles kunnen we reeds lang als bekend aannemen. Meer nog was reeds lang bekend omtrent den weg van het kapitalisme naar de ondergang. En wel dit, dat niet de ontwikkeling van het kapitalisme zonder meer zijn ondergang beteekenen zou, maar dat in de producten van die ontwikkeling de kernen van die ontbinding liggen.

Met het groeien van het kapitalisme, door het kapitalisme, groeide de ondergangbereider: Het Proletariaat. En in de tegenstellingen, die er ontstaan, ligt stof tot het conflict dat eindiging zal met het vernemen van het kapitalistische stelsel.

Verder gaan nog de gedachten, juist, steeds juist en toch op de fout. Het zijn van het proletariaat binnen het kapitalistisch systeem de krachten, die voor het bestaan van het kapitalisme eerst dan gevaarlijk, als de belangen van de collectiviteit van het proletariaat in tegenstelling tot de belangen van het kapitalisme. Als dus de klassenstrijd ontstaat.

Dit alles is eenvoudig en logisch, logisch is ook de conclusie, dat de ondergang van de klassenstrijd, bevordering van de ondergang van het kapitalisme beduidt. Maar een vergissing is het te meenen, dat de klas-

Die geen prijs stellen op toezending, wordt terugzending verzocht.

Onze getrouwe lezers geven blijk van belangstelling en zullen geregeld hun geldelijke

Bijdragen, hoe klein ook, aan: K. PRINS, HUIZERWEG 96 BUSSUM. N.

3

senstrijd de lijn, die nog omhoog gaat, om te buigen vermag op een tijd, waarin ze noodgedwongen door de ontwikkeling omhoog moet. En feut is het dan te veronderstellen, dat de vormen, waarin de klassenstrijd zich DAN manifesteert, ons iets mededeelen kunnen omtrent de vormen van socialistisch maatschappelijk leven. Want die vormen zijn zoo zeer gekenmerkt door de opgaande lijn van het kapitalisme, dat ze inhoudloos worden, zoodra het kapitalisme in andere richting van ontwikkeling gaat. Dit laat zich makkelijk begrijpen. De maatschappelijke beweging, de sterke groei in één richting maakt door de kracht van de groei alle bijbewegingen, die ze opwekt, ook die uit de reactie daarop ontstaan, ondergeschikt aan de bewegingsrichting en deel van het bewegend geheel.

Of om het anders te zeggen: Door het geweldige, het grootsche van de groei van het kapitalisme kwamen zij, die het kapitalisme het best kenden, in zijn zwakte, maar meer nog in zijn kracht, de socialisten, onder de invloed van het machtig groeiend kapitalisme.

En dit is rede te meer, dat de vormen, waarin de strijd van de arbeiders gegoten werd, zich, wijl beïnvloed en gemodelleerd volgens de eigenschappen die het eerst de kracht van het kapitalisme droegen, zonder veel weerstand in de bewegingsrichting van het kapitalisme mee bewogen en, in stee van afbrekend element, werden steunend element. (Het best wordt deze periode van socialistische wetenschap gekenmerkt door het zoogenaamde Austro-Marxisme, de uithollingstheorie het trust en kartellen-socialisme van de reformisten, enz.).

De vakbeweging mede was een product van dit alles, een product, dat ons nu vrij staat te becritiseeren, maar dat in dien tijd bijna niet anders groeien kon, omdat alle begrippen slechts gevuld konden worden met inhoud van het kapitalisme, omdat men nu eenmaal in de waan leefde, van het kapitalisme met "Eigen wapens" te moeten bestrijden.

Daarom was in dien tijd het profetisch woord van Marx, waarin hij noemt als grondslag voor de komende maatschappij "De Associatie van vrije en gelijke produceenten", voor de kapitalisme-kenners nog een dood woord, omdat de tijd de inhoud nog niet tastbaar geschapen had, die het met leven vullen kon.

Maar nu heeft de tijd die zaak volbracht en wij weten nu dat dit het kenmerkend verschil is tusschen kapitalisme en communisme, dat het eerste slechts vormt een mechanisme, omdat het van een centraal punt uit geleid wordt, omdat de bewegingen van het geheel van één of enkele punten uit ingezet worden en dan verder automatisch voortschrijden, maar dat het communisme een organisme is, waarvan de enkele deelen, ieder uit eigen kracht, samen werken tot gemeenschap, kracht puttend en leven in uitwisseling van onderlinge elementen tot opbouw.

Nu weten we dat de vakverenigingen, deze centrale mechanismen, het mechanisme van de kapitalistische maatschappij niet zullen omwerpen. Maar dat de bedrijfsorganisatie, steunend op de strijd van de arbeiders zelf, puttend uit eigen kracht, zullen vernietigen het kapitalisme en dat zij na de omstorting levend begrip zullen geven aan Marx' leidende woorden.

Zoo zien we dat de waarheid van de wet, dat de krachten die het kapitalisme zullen omverwerpen ook zullen zijn de elementen van opbouw, nog staande is, maar dat voldoende kennis van de werkelijke revolutionaire kracht ons nog ontbrak om met haar tot juiste conclusies te komen.

Zoo zien wij ook, dat Sowjet Rusland het kenmerk van het kapitalisme, het mechanisme, nog bezit en dat het op de voorwaarden, zooals die nu aanwezig zijn voorloopig niet tot een communistisch organisme zal groeien. Niet de vakbeweging, zij voert naar het mechanisme van het staats-socialisme, Maar de bedrijfsorganisatie is de opmarsvorm voor het proletariaat naar het communisme.

STEMT ROOD.

(Ingezonden)

Het plakbiljet met bovenstaande oproep heeft mij een zomersche rust geroofd. Rood stemmen, natuurlijk, doe ik graag. Deed ik voor een kwart eeuw toen ik Ketelaar ruidde voor Gerhard. Later na den Oorlog, indachtig aan de oorlogscrodieten, die zoo niet heeten mochten, stonde ik weer rood, toen Wp. Maar nu? Alberda? als dat rood is, roepen David, Louis en Sneevliet, dan zijn de maagdelijke gevierende kraamschotten die het Damrak versierden, ook rood. Dus Alberda exoit. David dan? Die altijd zoo trouw en correct de consignes van Moskou verdedigde en nog voor Stalin en zijn partij de linkschen eruit mepte. David, zegt Louis, een contra revolutionaire bourgeois, die zich niet durft verantwoorden. Loutje zelf dan? Heere God zeggen Sneevliet en David, weet je dan niet dat Lou de man is die zich het gevleugelde woord van wijlen Troelatra "Hier sta ik, ik kan ook anders" heeft toege-eigend. Sneeuwvliet" dus. Maar beste jongen aldus de Loutjes" die candidatuur is toch niet ernstig, alleen ontstaan uit haat tegen de C.P. en De Visser, het enigste motief dat hij vinden kan is, dat hij Trotsky wil verdedigen in het ... Hollandsche parlement. Trouwens zijn lijsten heeft hij ook niet verbonden, maakt dus geen schijn van kans. De verkiezingsdag nadert Heer opsteller van de P.I.C. Sta me bij.

Zeer Geachte Heer Inzender.

Op twee manieren kan ik op Uw vraag om hulp antwoorden, en wel ongeveer zoo: Gij weet toch dat Sneevliet's lijst niet rood maar bruin is, op hem kunt ge dus niet stemmen, als ge rood wilt stemmen, en dat het rood van David en Louis uit den tijd was dat er nog geen kleurschte verf bestond en beide dus reeds lang veracht en zijn gelijk de rest van de voorraad, die zich nog in Alberda's magazijn bevindt. Enz.

Maar ook dit kan ik zeggen. Als het begrip stemmen meer is dan het invullen van een biljetje, als met stem ook eigen daad verbonden is, zooals dit in de bedrijfsorganisaties is en zijn zal, en niet wassen neus dan valt er hier niets te stemmen.

En rood. Er is maar één rood. En dat is de kleur van het bloed van de revolutionaire proletariërs uit Petersburg, Berlijn, München, Hamburg, duizend maal verraden door het koppel van de Tweede en Derde Internationale, met alle bastaards die er bij loopen.

Over de leugen van het parlement zullen wij de arbeiders heenvoeren, naar de sociale revolutie, die andere eischen stelt dan het rood maken van nummer één van lijst zooveel. Eischen die gij, evenged als ik, weet kameraad.

OP VOOR DE BEDRIJFSORGANISATIE.

Bussum 1929

Juli Nr. 2

Wat is de I.W.W. II
Bijlage Landbouw III

Deze mededeelingen werden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de I.W.W.

kan zijn. Op aanvraag kan
lederen worden afgegeven.
regels en voorwaarden.
ontvankelijkheid.
uitgave van de I.W.W.
organisatie.

DE INEENSTORTING VAN HET KAPITALISME.

Wij zijn van meening, dat het kapitalistische systeem zich in een toestand van daerlijk verval bevindt, en wel over de geheele wereld. Amerika ondanks zijn schijnbare welstand niet uitgesloten. Wij betwijfelen sterk of het, zooals na crises voorheen, nog weer op de been kan komen. De oude organen functioneeren niet. De wereld is in een bankroete toestand. Het heeft er alle schijn van, of binnenkort de boekhouding van de kapitalistische klasse van de geheele wereld biljoenen dollars als verloren af moet schrijven, en wij weten wat dat beteekent voor degenen, die niets anders dan zijn arbeiderskracht te verkoopen heeft.

De oude organen der productie, d.w.z. de privaateigendommen, met haar gewoonlijk kleine inrichtingen, zoowel als de naamloze vennootschappen, de trusts en kartellen zijn niet langer in staat de behoefte der menschen te bevredigen. Honderde miljoenen menschen, in alle deelen van de wereld, bestaan, die de primitiefste levenswensen niet in vervulling kunnen doen gaan, zij hebben geen aandeel aan de gaven der natuur en geen toegang tot het industriële en handelsapparaat. De simpelste bestaanswensen worden voor steeds grootere massa's onvervulbaar, vertwijfeld zien zij hoe nog dit armzalig brokje, wat zij hun bestaan noemen, door het vervallen kapitalistische systeem bedreigd wordt. Opwinningen, oproer, rassenoerlog, lynchpartijen, krijgsgerecht, terreur en groote stakingen zijn de laatste tijd in veel deelen van de wereld, en speciaal in Amerika, des te meer op de dagorde. Buitendien was er werkloosheid, in een mate, zooals die in de laatste tien jaar, alleen in 1922-'23, hoewel toen iets geringer, nog niet voorgekomen is. Armoede en ellende drijven de menschen tot wanhoop en vertwijfeling.

Al deze sociale verschijnselen zijn symptomen van het voortschrijdend verval van het kapitalistische systeem. De toestanden in Europa en overal leveren het bewijs, dat de eindelijke ineenstorting op het punt van komen staat, als het kapitalistische credit volkomen ineen-schriepelt en daardoor bijna alle industriële ondernemingen het verder produceeren onmogelijk worden zal. En tenslotte: zelfs de kapitalistische pers verklaart, dat deze verschrikkelijheden niet uitgesloten zijn.

De economische onzekerheid maakt aan miljoenen het leven onverdragelijk, zij voelen, dat zij slaaf zijn, dat zij langzaam maar zeker in een wereldgebeuren mede getrokken worden, dat geen goed pad gaat en geen zekerheid voor de toekomst biedt. De uit het verval van het heerschende systeem voortkomende spanning dwingt de eigenaars van de productie-middelen tot een verschrikkelijk systeem van machtsuitoefening, om hun bezit en de controle daarover te behouden. De productie rust op de punten van vermomde bajonetten en op de gecamoufleerde monding van het machinegeweer, terwijl gasbommen, die een groote rebelleerende stad in slaap kunnen dopen of in staat zijn om de geheele bevolking in een aanval van lachen te dooden, door de pers als in het geheel niet meer zoo verafzind besproken worden. Het systeem kan, zooals het nu is, niet langer bestaan. Het kan zijn leven nog slechts door middel van het ruwt geweld verlengen.